SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. XCVII. No. 225. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 24, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 24-го ЛИСТОПАДА 1990 Ч. 225. РІК XCVII

Пам'ятаймо про Україну!

ПОШИРЕНО ЗАЯВИ ПРЕДСТАВНИКІВ УКРАЇНИ Й ВІРМЕНІЇ

Париж. — Тут відбулася нарада з питань Безпеки й співробітництва в Европі (НБСЕ), що проходила 19-21-го листопада у Франції. Представникам усіх країн-учасниць наради були передані дві заяви: від представників Українського парляменту та спільну заяву від представників України й Вірменії.

Народні депутати України Дмитро Павличко, Богдан Горинь та Іван Драч привезли учасникам паризької зустрічі на найвищому рівні Наради безпеки та співробітництва в Европі лист голови Верховної Ради України Леоніда Кравчука, де сказано, що Україна, як одна із засновниць ООН, учасниця повоєнних мирних договорів у Европі, займала належне їй рівноправне з усіма партнерами місце в загально-европейському процесі.

В імені Народної Ради в парляменті України Д. Павличко, Б. Горинь та І. Драч передали заяву, у якій сказано, що на паризькій зустрічі окремою офіційною делегацією Україна не репрезентована. Немає представника України і в делегації СССР. Спроба включити в делегацію СССР представника від України в особі міністра закордонних справ Анатолія Зленка відхилена урядом України. Про наміри українського керівництва відрядити до Парижу окрему делегацію було повідомлено міністерство закордонних справ СССР.

Відсутність на нараді представництва одної з найбільших европейських країн свідчить про те, сказано в заяві, що европейський процес ще не набув повноцінного, демократичного, об'єктивно-історичного характеру. Така несправедливість не може бути виправдана тим, що формально існує СССР, а Україна ще не цілком звільнилася від московської імперської влади. Декларацією з 16-го липня про державний суверенітет Україна заклала підвалини своєї незалежної зовнішньо політичної діяльности. Процеси, які відбуваються у республіці, спрямовані на здобуття повної державної самостійности України.

У свідомості европейців повинен об'єктивно відбиватися грандіозний злам тоталітарної системи, який призвів до визволення країн Східної Европи і до рішучої боротьби за державну незалежність в Україні, Білорусії, Молдові, Литві, Латвії, Естонії, Грузії, Вірменії, Азербайджані та і в самій Росії. Творення незалежних держав з колишніх республік останньої в світі імперії — найважливіша подія в Европі.

Автори заяви вважають, що моральним і політичним обов'язком демократичної Европи є піти назустріч державам, які виникають на руїнах совєтської імперії. „Мирний перехід від тоталітаризму до демократії можливий. Ми стоїмо саме за такий розвиток подій. Надання Україні окремого й самостійного місця в загально-европейських політичних структурах буде, власне, кроком вперед як у галузі співробітництва в побудові спільного европейського дому, так і в справі зміцнення загального миру". Так закінчили свою заяву представники Народної Ради в парляменті України, поширивши її на конференції в Парижі.

У спільній заяві представників України й Вірменії сказано, що 19-го листопада 1990 року на нарадах в Парижі президент СССР Міхаїл Горбачов назвав „сепаратистськими" і „націоналістичними" стремління народів СССР до відновлення державної незалежности. Горбачов пообіцяв Европейській спільноті боротися проти таких сепаратистів-націоналістів. Представники України й Вірменії заявили про недопустимість віддавати цілі народи у жертву розвиткові безпеки та співробітництва.

„Ми хочемо брати активну участь у діяльності конференції не для конфронтації, а навпаки — для збереження стабільности в Европі і зміцнення наших, ще слабких демократій. Ми не втрачаємо надії на порозуміння та сприяння в реалізації священного права кожного народу на самовизначення, незалежність і співробітництво".

Заяву підписали: від українського парляменту — Д. Павличко, Б. Горинь, І. Драч; від Вірменії — голова вірменської делегації Галстян Амбарцум та інші представники вірменського парляменту. Заяву складено в Парижі 20-го листопада 1990 року.

В. Карпенко відвідав УНСоюз

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Віталій Карпенко, головний редактор газети „Вечірній Київ" і член Верховної Ради України відвідав у вівторок, 13-го листопада, Головну Канцелярію Українського Народного Союзу і редакції „Свободи" та „Українського Тижневика".

В. Карпенко

В розмові з редакторами В. Карпенко поінформував про успіхи і труднощі українців на батьківщині, цікавився розвитком українського друкованого слова в діяспорі, встановленням по можності тісніших зв'язків між видавництвами в Україні і на поселеннях, поліпшенням друкарської техніки в Україні, розповсюдженням газет, які появляються в Україні, тут поза кордонами батьківщини і діяспоральної в Україні.

В ході розмови В. Карпенко поінформував редакторів „Свободи" про ситуацію в Україні на видавничому і журналістичному відтинку, підкреслив користь обопільних зв'язків між редакторами українських видань в Україні і діяспорі, підкреслював справу популярности газети „Вечірній Київ", яка, не зважаючи на підвищення коштів передплати, далі користується великим попитом серед численних читачів в цій республіці.

В. ЯВОРІВСЬКИЙ ВИСТУПИТЬ В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н.Дж. — Громадський Комітет Трентону влаштовує тут в середу, 28-го листопада, о год. 7-ій вечора зустріч з депутатом Верховних Рад УССР і СССР Володимиром Яворівським. Зустріч відбудеться в залі церкви св. Йосафата при Дуц авеню. В. Яворівський говоритиме про найновіші події в Україні. Ближчі інформації можна отримати від Івана Гафтковича, потелефонувавши на число (609) 585-4833.

Н. ҐАЙОВСЬКИЙ БУДЕ ПЕРШИМ КОНСУЛОМ КАНАДИ В КИЄВІ

Оттава (С. Дворський). — Джан Кросбі, міністер міжнародної торгівлі Канади, виступаючи 24-го жовтня в Москві перед Канадсько-совєтською торговельною радою, заявив, що наступного року в Києві буде відкрито генеральне консульство та що першим канадським генеральним консулем буде досвідчений дипломат Нестор Ґайовський.

Назначення Н. Ґайовського на цю посаду має дуже важливе значення для українців. Професійний дипломат, Н. Ґайовський був представником міністерства закордонних справ в Скандинавії, Фінляндії та Італії, а в 1981-83 роках був комерційним радником в канадській амбасаді в Москві. В 1989 році він займав посаду відповідального директора спеціяльної групи в справах торгівлі між Канадою і СССР при міністерстві закордонних справ Канади.

Н. Ґайовський володіє українською мовою, а також знає російську, італійську, данську і шведську мови. Найголовнішим є те, що він дуже добре орієнтується в ситуації в Україні і тому можна очікувати, що він буде інформувати канадський уряд про українські справи об'єктивно і без упередження. Останніми місяцями Н. Ґайовський зустрів в Оттаві з Олександром Мосіюком, Михайлом Горинем та Вячеславом Чорноволом під час їхнього перебування в Оттаві і говорив з ними про справи канадського консульства в Києві.

Н. Ґайовський має також глибоке знання іміграційних справ і свого часу був шефом відділу селекції і набору іміґрантів в міністерстві іміграції.

Новоназначений генеральний консул народився в провінції Манітоба в родині українських поселенців. Середню і університетську освіту здобув у Винніпеґу. Служив у канадському війську, осягнувши ступінь лейтенанта. Н. Ґайовський одружений з Телею, з дому Піченюк.

Згідно з твердженням відповідальних урядників міністерства закордонних справ Канади, канадський консулят в Києві повинен розпочати працю весною наступного року.

Законопроєкт про власність викликав гостру дискусію

Київ (УНІАР, УПА). — Тут у вівторок, 13-го листопада, сесія Верховної Ради розглянула запропонований Радою Міністрів доволі консервативний проєкт закону про власність, у якому не передбачено приватної власности на землю, засоби виробництва тощо.

Альтернативний законопроєкт, що його запропонувала Народна Рада, викликав гострий протест з боку консерваторів, які твердили про недопустимість приватизації економіки, бо це, мовляв, приведе до експлуатації людини людиною. Після тривалих дискусій обидва проєкти передали на розгляд постійних комісій, які на базі обох варіянтів мають створити один спільний проєкт і представити на розгляд Верховній Раді.

В середу, 14-го листопада, обговорювали проєкт земельного кодексу, зачитаний Олександром Ткаченком. Цей проєкт передбачає можливість викупу землі у держави в довічне користування з правом успадкування, збільшення існуючих норм землеволодіння, передачу землі у володіння колгоспів та радгоспів. Але продаж землі залишається прерогативою держави, бо згідно з проєктом, громадяни не мають права продавати чи купувати землю один в одного, а лише у держави. Після обговорення, проєкт земельного кодексу України передали на доопрацювання.

У четвер, 15-го листопада, члени Народної Ради перед початком ранньої сесії заявили, що протестують проти переслідування С. Хмари, не братимуть участи в праці сесії, а лише спостерігатимуть з балькону. Та щойно вони це оголосили, як хтось невидимий негайно замкнув усі двері, що ведуть на балькон, в результаті, ні члени опозиції, ні журналісти не змогли бути присутні у залі нарад. Члени Верховної Ради зібралися у кінолекціній залі, де в годині 10-ій ранку голова Народної Ради Ігор Юхновський зачитав заяву протесту проти рішення парляменту у відсутності кворуму.

Відбувся секретарсько-організаційний семінар УНС в Дітройті

Дітройт (З. Василькевич). — Дітройтська Округа є одною з найбільш активних округ УНСоюзу. Завдяки рухливості Управи декілька разів до року відбуваються різні імпрези влаштовувані чи самостійно чи спільно з іншими організаціями.

У неділю, 4-го листопада у приміщенні Українського Культурного Центру від год. 10-ої вранці до 4-ої після полудня відбувся черговий семінар для секретарів і активу Округи. Ціллю семінара у першу чергу було познайомити секретарів з новою пенсійною грамотою УНСоюзу. Семінаром проводили: головний секретар УНС Володимир Сохан і головний касир Олександер Благітка.

Після відкриття і привітання гостей слово забрав В. Сохан. Він спершу поділився з присутніми своїми вражіннями з недавньої поїздки в Україну на 2-ий З'їзд Руху. Його інформації були дуже цікаві. Опісля В. Сохан перейшов до ділової частини нарад. Він висловив вдоволення, що Дітройтська Округа є на четвертому місці на всіх 31 округи і виконала свою організаційну квоту на 63 відсотки. Опісля зупинився довше над новою пенсійною грамотою, подаючи подрібно позитиви для її власників, і висловив думку, що напевно буде багато зацікавлених її купити.

Додаткові інформації подав також О. Благітка. Після інформаційної частини були численні запити, на які оба прелегенти давали вичерпні відповіді. Від год. 12-ої до год. 1-ої була обідова перерва. Після перерви було продовження нарад. В тій частині прелегенти подавали перегляд існуючих грамот УНСоюзу, аналізуючи користі з них. Багато присутніх (коло 30 осіб) ставили питання про практичні поради для більш успішного здобування членства.

Учасники були одностайні з думкою, що подібні семінари є конечні для кращого ведення праці. Особливо були позитивні коментарі відносно нової пенсійної грамоти, на яку секретарі вже від деякого часу чекали.

Після вичерпання дискусії голови Округи д-р Олександер Серафин подякував гостям за гарне переведення семінара, а присутнім за участь. Закриваючи наради, д-р Серафин заявив, що Дітройтська Округа докладе усіх зусиль, щоби виконати свою квоту до кінця біжучого року.

ДЖ. БУШ ВІДВІДАВ ВОЯКІВ У САВДІЙСЬКІЙ АРАБІЇ

Ер Ріяд, Савдійська Арабія. — Президент ЗСА Джордж Буш, який прибув у Савдійську Арабію, щоб провести разом з американськими вояками, які там перебувають, День Подяки, відвідав один з підрозділів морської піхоти, розквартирований недалеко міста Дхаран, „дві години їзди на танку" до кордону окупованого Кувайту.

Звертаючись до американських вояків і офіцерів, Дж. Буш висловив надію, що Кувайт незабаром буде звільнений, при чому воєнних дій в районі Перської затоки вдасться уникнути. „Лише тоді, коли Кувайт буде звільнений і Саддам Гуссейн розпічне переговори, ми виступимо з Савдійської Арабії", — сказав Президент і обіцяв, що американське військо не затримається в пустині „ні на один день довше, ніж це буде дійсно необхідно".

„Ще однією нашою метою є звільнення закладників: американців і всіх західніх громадян, які перебувають в Іраку і Кувайті, — продовжував Буш. — Якщо Гуссейн цього не зробить, він дорого заплатить і ми змусимо його підкоритися. Ми не дозволимо йому кидати пісок в обличчя всьому світові. Він буде роздавлений. Ми переможемо", — сказав Буш, звертаючись до вояків. Його промову передавали телевізійні станції різних країн.

Після виступу Дж. Буш розмовляв з вояками, потискав їм руки і позував фотографам. Президента і його дружину Барбару Буш супроводжували в поїздці чотири конгресмени.

Під час візити Президента в Савдійську Арабію військове командування вжило додаткові заходи безпеки. В небі постійно чергували реактивні винищувачі, готові кожної хвилини знешкодити провокаційну атаку іракців на американське військо або спробу нападу на Президента з повітря.

Коли Буша запитали, чи не боїться він за свою безпеку, Президент відповів, що нема на світі місця безпечнішого від того, яке охороняють американські морські піхотинці.

Саддам Гуссейн відповів на рішення президента Буша подвоїти американський військовий контингент в Савдійській Арабії черговими погрозами і образами. На нараді керівників своєї партії Баас президент Іраку, зокрема, сказав, символічно звертаючись до президента Буша: „Проти тебе стоїть весь наш народ, згуртований, вірний своїм ідеалам і готовий до рішучої і кровопролитної битви. Незалежно від того, які величини твої зуби і скільки в них отрути, ми їх вирвемо і перемога буде за нами!"

М. Тачер зрезиґнує з посту прем'єр-міністра

Лондон. — Маргарет Тачер, що перебула на пості прем'єр-міністра Великобританії на протязі 11 і пів року повідомила в дні 22-го листопада, що вона зрезиґнує з хвилиною коли буде вибраний новий політичний провідник Консервативної партії в наступному тижні.

М. Тачер

Хто буде її наступником ще не відомо, але є три кандидати, які входять під розгляд, а це Майкл Геселтайн, колишній міністер оборони, Даґлес Гард, секретар закордонних справ, або Джан Мейджор, міністер фінансів.

М. Геселтайн був однак тим, що зламав довголітнє політичне провідництво М. Тачер, коли здобув тепер у виборах 152 голоси із 372 консервативних членів Парляменту. Це спричинило друге голосування, яке має відбутися в наступному тижні і цим другим голосуванням буде обраний новий прем'єр-міністер. І Д. Гард і Дж.Мейджор зголосили свою кандидатуру щойно після того, як М. Тачер повідомила офіційно, що вона резигнує зі свого посту. Цю резиґнацію прийняли члени її партії з полегшою, бо в останніх часах Консервативна партія була поділена у своїх поглядах на політичну тактику М. Тачер і викликала серед членів багато критики, якої речником був саме теперішній кандидат на місце М. Тачер — М. Геселтайн. Помітне вдоволення з резиґнації М. Тачер викликала також у провідника опозиційної партії Ніла Кіннока, який заявив знову, що повинні відбутися негайно нові вибори, в яких його Лейбористська партія має запевнену перемогу. Однак загальні вибори мають по правилам відбутися щойно в 1992 році.

Закордонні політичні провідники з великою похвалою та признанням висловлюються про уступаючу М. Тачер та рівночасно з жалем, що закінчується доба її „залізної руки" в Англії, якою вона уміла вести політику цієї країни так довгий час. З великим признанням говорив про М. Тачер також президент ЗСА Джордж Буш.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ МІНІСТЕР закордонних справ Дейвид Леві заявив, що візита Віллі Брандта, німецького політичного діяча із Соціял-демократичної партії й інших европейських лідерів до Іраку і їх переговори з тамошнім диктатором Саддамом Гуссейном у справі звільнення закладників, це найнижча форма колінопреклонства і упідлення перед диктатором, який зручно використовує їхню „слабість" для того, щоб внести двоподіл в таборі альянтів. „За сорок років існування, Ізраїль зрозумів, що спроба договорюватись з тираном — дуже погана тактика", — заявив міністер Леві.

ВИСТУПАЮЧИ В ПАРИЖІ, совєтський президент із диктаторськими повновластями Міхаїл Горбачов навіть не пробував завивати в папірці свого шовінізму. Він заявив, що боротиметься усіма засобами в націоналістами і „сепаратистами", які хочуть поділити „родину" Більше того він настирливо домагався від европейських країн не підтримувати „сепаратистичних тенденцій" в Совєтському Союзі і погрозив, що в противному випадку Европа повернеться до стану відомого з історії. Іншими словами, — пише кореспондент газети „Вашінґтон Пост" Майкл Даббс, — совєтський керівник перестеріг Европу перед вмішуванням у внутрішні справи СССР.

ЗАКЛИК

НА ЗАХИСТ СТЕПАНА ХМАРИ

Наступ в Україні партократії і всіх її темних сил — МВД та каральних загонів проти національно свідомого населення, а зокрема чільних діячів сучасного українського відродження — не припиняється. В останньому часі цей наступ набрав знову дуже гострих форм.

Зокрема це чітко виявилося у випадку народного депутата Верховної Ради України, заступника голови Української Республіканської Партії, колишнього політичного в'язня, безкомпромісового борця за людські, національні і державні права українського народу — Степана Хмари.

Свідомо запланований інцидент, викликаний наявною провокацією, надав парляментарній комуністичній більшості (т. зв. „239") нагоду прийняти у Верховній Раді рішення позбавити С. Хмару недоторканости і усунути його з Верховної Ради, щоб накинути йому судове звинувачення.

У зв'язку з цією подією, ми закликаємо всі українські установи, організації і товариства та всю нашу спільноту в діяспорі стати на захист С. Хмари, організуючи віча і протести та висилаючи листи, телеграми до урядових чинників різних держав, як рівнож в Україну до Верховної ради: Верховна Рада України, Київ, вул. Кірова 5, Україна, а копію до Народної Ради (Демократичний Бльок) на руки її голови академіка Ігоря Юхновського або заступника голови Михайла Гориня або заступника голови Левка Лук'яненка. Адреса: Київ, вул. Кірова, готель Київ, Україна.

Ставаймо на захист Степана Хмари!

Світова Координаційна Рада ІСНО

14-го листопада 1990 року

Змінено порядок нарад парляменту України

Київ (УНІАР, УПА). — Тут у вівторок, 20-го листопада, на сесії Верховної Ради консервативною більшістю ухвалено постанову про зміну порядку нарад парляменту України. Рішення оголосили прийнятим, не зважаючи на відсутність кворуму. Відтак розпочалось обговорення закону про землю. Більшість депутатів стояли на позиціях негативного ставлення до приватної власности, пропонуючи різні економічні варіянти, що всіляко оминають приватизацію. Проєкт знову передано на доопрацювання.

Цього ж дня депутати обговорили проєкт тимчасової постанови про надання додаткових повноважень правоохоронним органам, поширення повноважень міліції з наданням їй права користуватися спеціяльними засобами й також про заборону мітинґів і демонстрацій у робочі дні. Цей проєкт також передано на доопрацювання.

Заступник голови Ради Міністрів України Костянтин Масик виступив з інформацією про стан призову до лав совєтської армії. Виявилося, що, не зважаючи на рішення Верховної Ради про службу українських громадян на території України, 39% вояків (14,000 призовників) будуть відправлені за межі республіки. К. Масик пояснив це тим, що, мовляв, опит серед новобранців показав, що понад 38% юнаків висловили бажання служити за межами республіки.

Під час перерви голова Верховної Ради України Леонід Кравчук вийшов на площу перед будинком ВР з метою поспілкуватися з кількома тисячами прокомуністичних демонстрантів, які прибули з ряду східних і південних областей України. Під час короткої розмови Л. Кравчук сказав кілька фраз про необхідність конструктивної роботи парляменту і намагався заспокоїти натовп.

В АМЕРИЦІ

У СТОЛИЦІ ДЖОРДЖІЇ Атланті введено поліційну годину для підлітків нижче 17 років, з надією, що це допоможе у ліквідації злочинності пов'язаних із наркоманією. Це було рішення Міської ради, уведене в життя минулого понеділка підписом посадника міста Мейнарда Джексона. Реченець поліційної години є до 11-ої год. вечора в будні, а в кінці тижня до півночі. В загальному цю спробу радо привітала більшість громадян, одначе є й критики цього закону, які твердять, що це не є нічого іншого, як ще одне дискримінування бідних негритянських дітей та їхніх батьків. Крім цього закон є спрямований на підкреслення батьківської відповідальности за своїх дітей та узгіднює можливість покарання батьків тих дітей, що часто переступатимуть його. Батьки можуть бути карані 60-денним ув'язненням, або 1,000 дол. гривною.

ЗГІДНО З ТВЕРДЖЕННЯМИ аналітиків американської економіки та експертів торгівлі, частинне пояснення залежности ЗСА на нафту з країн околиць Перської затоки можна пояснити тим, що в Америці перевагу дається швидким спортовим автомобілям, які не конче мають економічну бензинову видатність. Тоді коли ЗСА становлять тільки 4 відсотки населення світу, то в пересічному воно зуживає 40 відсотків світової продукції нафти.

ВИСТУПАЮЧИ ОКРЕМО на ранішніх новинках всіх трьох телевізійних мереж у вівторок, 20-го листопада, шеф штабу збройних сил ЗСА генерал Колін Повелл, заявив, о що рішення Іраку вислати додаткових 250,000 вояків до Кувайту може створити для Багдаду нові непередбачені клопоти. Сам генерал К. Повелл не зупинявся над точнішим виясненням своїх завваг, але інші високі стажем урядовці Пентаґону натякнули принайменше на три такі проблеми: найперше, це може стати пасткою для війська Іраку, другою проблемою бубе прохарчування та достави різного рода, третьою, та, мабуть, найбільш важливою є те, що відтягненням військ з одних позицій на другі значно послабить кордони Іраку.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до новоствореного Фонду Відродження України — УНС вплинуло від членів УНС до середи, 21-го листопада, 4,243 чеків — дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

107,086.60

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)
Subscription 1 year $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to Svoboda
Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City N.J.
Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda
P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Новий трюк Ґорбачова

У великих цирках, звичайно є точка „Чародія". До історії перейшов Великий Гудіні, який вичаровував різні штуки. Цирковий штукар витягає з рукава велику білу хустку, після того живого голуба і всякі предмети-і діти захоплені таким видовищем. Міхаіл Ґорбачов виявився великим штукарем у лявіруванні між різними групами, таборами й течіями, із закріплюванням своєї влади та втихомирюванням щораз голоснішої опозиції. Покликавшись на факт, що на терені СССР видно захитання правопорядку і шириться хаос, Міхаїл Ґорбачов заявив 17-го листопада 1990 року проведення „нової структури влади". Недавно, діставши надзвичайні права насправді диктаторського характеру — він створив собі прибічну Раду незалежно від існуючого уряду. Тепер скасував цей уряд і тим самим автоматично опинився поза всякою владою прем'єр Ніколай Рижков, один з упертих марксистів який всіма способами противився переходові совєтської економіки на систему вільного рику з приватною власністю ініціятивою і суперництвом. На місце уряду Ґорбачов заповів створення колективної влади з усіма 16-ма президентами членських Республік Союзу. Але він Ґорбачов, матиме вирішний голос. Він буде теж мати під своєю безпосередньою контролею поліцію, військо й окремі відділи КҐБ. У своїй промові до парляменту Ґорбачов заповів, що — „окремо" проголосить „надзвичайний" плян економічної реформи. Билл Келлер з „Ню Йорк Таймсу" додає від себе, що покищо Ґорбачов не виявив ніяких подробиць цього надзвичайного пляну.

Уведення нової структури державної влади — це поважна справа. Але тут годі ставитися з великою повагою до цього останнього виступу Ґорбачова, бо протягом п'яти з гаком років його володіння він уже кількакратно змінював цю структуру з таким реальним вислідом, що все залишалося по старому і економіка ставала щораз поганішою. Названий кореспондент „Ню Йорк Таймсу" зазначає, що Борис Єльцин не займає ще становища до цього нового проєкту Ґорбачова. Єльцин як президент Російської Федеративної Соціялістичної Совєтської Республіки мав би належати до цього колективу влади в імперії. Згори можна передбачити, що той колектив у своєму теперішньому складі такий кострубатий, що нездатний до конструктивної співпраці. Є між тими президентами все ще льояльні до комунізму партійці, з Ґорбачовим на чолі. Є безпартійні дисиденти й особисті суперники Ґорбачова, як Єльцин, президент найбільшої і найбагатшої республіки. Є врешті, патріоти своїх народів як президенти балтійських республік. Виразної політичної фізіономії всіх президентів не знаємо. Президент УССР репрезентує ворожу українському народному рухові Групу „239".

Очевидно, зорганізований Ґорбачовим „парлямент", в якому згори запевнено більшість комуністам, слухняно й безкритично схвалив Ґорбачову його фантастичний проєкт. Такої структури влади не було й нема ніде у світі. Британський Колмонвелт визнав добровільне членство і повну самостійність членських держав. В СССР панує фактична диктатура Ґорбачова і Компартії, хоч конституційну 6-ту точку про монополь Компартії — скасовано, хаос на яких покликувався Ґорбачов настав і буде поглиблюватися з його власної вини: він зберігає титул генерального секретаря Компартії і не вирікся мрії про її „відродження", — коли в усьому світі комунізм збанкрутував. Заповів „децентралізацію" влади, тепер її знову централізує. В 11-ти республіках, коли проголосили суверенність, іде затяжна боротьба між неділимськими комуністами і національними демократами. До цього ж усіх тисне харчова криза і нужда, тому панує хаос. І декретом та новими трюками його зліквідувати не можна.

МІЖНАРОДНА ДИТЯЧА організація Голт з головною квартирою в Юджіні, Орегон, проголосила програму адоптації в американських родинах понад 40.000 бездомних румунських сиріт. Сузен Кокс, одна з директорів організації Голт, заявила, що для початку треба зібрати не менш як 250.000 дол., щоб можна було почати приймати румунських сиріт. Головна мета орегонської організації — знайти батьків румунських сиріт. Якщо ж батьків знайти не вдасться, діти можуть бути адоптовані. Перший секретар амбасади Румунії у Вашінгтоні Корнел Драгомиреску так прокоментував плян Голта: „Самі ми не в стані вирішити проблему. Нам необхідна допомога. Ми вдячні тим, хто її пропонує".

Омелян Твардовський

ЧИ ТАК ДАЛЕКО ДО БАРСЕЛЬОНИ?

IV.

Переконаний Борзов, що гнати стрімголов непотрібно, як непотрібне і штучне зволікання. НОК України буде створений відразу після завершення переходу федерацій на новий правовий статус, — запевнює Борзов. Я дуже шкодую — пише Борзов, — що на сторінках 'Спортивної газети' з'явився матеріял, в якому мій колега по спорті Юрій Герцик без попередньої розмови зі мною накидав мені звинувачення у тому, що замість кинутися створювати Олімпійський комітет я щось 'гну'. Час уже таки відкрити очі на проблему НОК, бо вона ґрунтується далеко не на емоціях і тим більше не на політичних засадах. Я ж спілкувався практично з усіми — продовжував Борзов, — хто в Народному русі дбає про створення НОК. В нас практично немає розходжень у питанні „створювати" його чи не створювати". Відповідь однозначна: створювати. Наші дискусії починаються, коли мова заходить про швидкість створення. Мене, як виконавця (а я ж виконавець) цікавить створення працюючої ланки. Бо хочу бачити НОК гідним такої республіки, як Україна, авторитетним і визнаним міжнародним товариством із своїми валютними коштами (які ще треба заробити) ...паралельно робимо дві справи: працюємо над перебудовою федерацій та розширюємо прямі міжнародні зв'язки між Україною і світом. І такі зв'язки вже формуються із 40 країнами. Вважаю найбільш корисною цю роботу, яка разом із створенням справжніх федерацій нароблятиме українському спортові авторитет. А це дуже важливо, бо якщо виходити на европейську і світову арену самостійно, то — прагнучи бути для всіх рівноправним партнером. А своєрідну 'заяву' в маштабах світу і Европи якраз і забезпечує широкий міжнародний календар прямих контактів...

„База НОК, писав Барзов таким чином, створюється з фінансів, кадрів, правового статусу, міжнародного авторитету і, нарешті, діючих структур у республіці. Всі ці питання потребують обґрунтованого вирішення. У стадії попередніх розмов перебуває і питання створення Олімпійської академії на базі Київського інституту фізичної культури. Ми маємо намір вийти по дозвіл на створення Олімпійської української академії. По дозвіл тому, що, згідно з Олімпійською хартією, жодна організація не може називатися 'олімпійською', не діставши на це згоди МОК. І отут я б радив, усім, хто по-спортовому заклопотаний у народженні НОК України, стати на правову основу... Отже, питання створення НОК України і його визнання на міжнародній арені дуже складне. Вирішуватися воно може двома шляхами. Перший —парляментський. Тобто у випадку наявності повного статусу незалежної держави — все вирішується атоматично: і визнання наших федерацій-міжнародними і право входити з пропозиціями про прийняття нашого НОК до Міжнародного олімпійського комітету. Але ж поки такого статусу не маємо. Отже, мусимо йти іншим шляхом. Коректно добиватися змін у хартії, шукати якихось компромісів. А вони можливі за стабільності справ у нашій республіці, за певних змін у психології діячів МОК і МСФ. Поки такої стабільности не видно, бо посилено ширяться певна політизація, громадський неспокій, економічна криза...

„Наголошу підкреслення Борзова — коли йдеться про відродження олімпійського руху в республіці, кожен наш крок треба робити на принципах консолідації і конструктивности, дотримуючись високої етичности. Дехто ж намагається сунутися туди з вилами та лопатою, що може посприяти набуттю сумнівного авторитету „Україна в постолах". А ще може відштовхнути людей, які нам співчувають і ладні допомогти. І які в жодному разі не терпітимуть силового тиску. Гадаю, все вищесказане дає повний перелік питань, які стосуються організаційного, правового, матеріяльного та етичного характеру створення НОК. Залишається ще гуманітарне питання. Маю на увазі просвітницьку роботу з популяризації основ та історії олімпійського руху. Узяти хоча б ту ж хартію. Її не те що населення України, а й більшість спортсменів і в очі не бачили... Нарешті, це виховання дітей на приклад наших олімпійців. Таке я бачив у Греції, де діти у школах вивчають біографії всіх олімпійських чемпіонів, видатних спортсменів... На цій моральній ноті я й закінчу розмову".

Як бачимо цю розмову Борзов провів цілком в іншому дусі від тих, які він колись проводив будучи комсомольським ватажком, не виключено, що йому підкидали готові матеріяли, — спортові політруки. Бурхливі хвилі відродження України застукують вже до умів до цих чиновників на високих постах, що зростали й виховувалися в цих жахливих застійних часах. Добре й розумно діють чолові діячі Народного Руху в Україні, що не відкидають тих, які прозрівають та хочуть прислужитися своїми талантами і досвідом праці для нашої національної справи. Хто зна, може ще і Борзов виявиться корисним в процесі відродження українського спорту? Остаточно, як громадянина України, його обов'язком йти разом з корінним народом. При сучасному темпі ходу процесів змін, що огорнули вже й спорт в Україні, може несподівано, скоротитися шлях українським олімпійцям до Барсельони.

Кінець.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „свято індика"

Чомусь деякі з нас, що приїхали до ЗСА після Другої світової війни і тут залишилися, у загальному відносяться до того американського Свята Подяки з великою погордою, а то й з легкими кпинами, вживаючи окреслення „свято індика".

А тим часом, це Свято Подяки має своє виїмкове значення так в історії ЗСА як і в родинному житті.

Обмежувати його лише до спожиття індика, який є традиційний для цього свята від часів перших пілігримів, є справді невластивим та випливає хіба із комерційної реклями. Бож зміст свята не у цьому, що споживається з більшим чи меншим смаком, а в почутті вдячности за те, що ми маємо і що життя в цій країні уможливлює.

Тому нам здається, що ми якось не хочемо розуміти і прийняти до відома додатнього і глибокого змісту цього дня, що його відзначує ціле населення ЗСА. Бо чи не повинні ми разом з іншими мешканцями цієї країни дякувати Богові за те, що мали щастя уникнути довгих років переслідувань і знущань під совєтським режимом і жили тут спокійно, не зазнаючи ані голоду, ані тюрем чи заслань? Чи не повинні ми дякувати, що всі найшли тут працю, побудували доми і установи, що вільно могли цілий час молитися у своїй церкві та вільно висловлювати свої думки?

Зайве хіба перелічувати усе це гарне і корисне, що нас в цій країні зустріло — воно добре усім відоме, як також добре відома ця туга за рідною землею, яку ставимо завжди на першому місці (але лише серед старших віком -поколінь!) як атут яким немов граємося, щоб не признати, що ми тут вдоволені.

І тут, як часто у нас, бере верх наша вдача, яка чомусь радше нахоляється до терпіння, як до вдоволення, чи радости.

Як часто ми сумуємо, як зуміли ми прийняти Панахиди і згадування померлих, а як рідко у нас на порядку святкувань радість, вдячність, докази вдоволення із цього, що маємо, чи що пережили. Навіть Свято 22-го Січня донедавна було завжди получене з Панахидою.

І тому саме, коли є можливість подякувати за це, що маємо, у нас українців приходить таке типічне ствердження „так, але..." а за цим перелічення усіх сумних сторін або таки кпини і брак охоти засвоїти і собі новий для нас, але гарний звичай.

Цікаве воно, що частина і це більша частина нашої спільноти в ЗСА, дуже скоро прийняла інші не так розумні звичаї мешканців цієї країни, як ось, наприклад, масове висилання святочних карточок, багатолюдні весілля з весільним тортом, а не лише короваєм, дарування грошей молодятам, численні бенкети і декілька інших таких не дуже конечних „традицій", які прийшли тут із різних країн, принесені поселенцями з цілого світу.

Але переконання, що День Подяки — це лише „свято індика" або ще краще „святого турка", залишилося у нас далі загальним і самозрозумілим.

Чи ми стидаємося — чи не вміємо щиро і від серця подякувати за це, що нас зустріло в ЗСА в родинному колі?

Чи мусимо насміхатися з єдиного справді традиційного свята ЗСА, яке призначене для всіх поселенців?

Недавно мені довелося у цей день перебувати в справжній українській родині. Зі здивуванням але і зі зворушенням слухала я, як на початку святкового обіду батько родини встав і поважним голосом закликав усіх дітей та всіх присутніх хвилину застановитися над цим, що ми тут маємо і подякувати за це, що нам — своїм прибраним дітям ця країна дала.

Може це добрий початок і може також інші підуть таким шляхом та перестануть насміхатися із цього гарного свята.

О-КА

Ярослав Пришляк

ПРОБЛЕМА МАЙБУТНОСТИ КВЕБЕКУ

У 1982 році Канада схвалила конституційний закон, несприйнятливий для франкомовної провінції Квебеку. Після довших переговорів 30-го червня 1987 року виготовлено новий проєкт конституційного договору т.зв. Ляк Міч, який передбачав можливості, за певними передумовинами, участи Квебеку в процесі остаточного затвердження проєкту конституції Канади. Головною перешкодою до порозуміння була вимога уряду Квебеку визнати франкомовне населення „відмінною спільнотою" — „societe distingte". Проєкт договору „Ляк Міч" маб бути одобрений одноголосно парляментами всіх 10-ти канадських провінцій найпізніше до 23-го червня 1990 року. Дві провінції, а саме Манітоба і Нова Шкотія, його в приписаному реченці не затвердили. Це створило політичну й конституційну кризу Канади, бо спровокувало франкомовне населення Квебеку, яке почуває себе окремою від англосаксів нацією, до збільшення сепаратистського руху, що його стимулює й очолює Квебецька партія, під проводом Жака Парізо. Виринули намагання до проголошення не тільки сепарації, а державної самостійности Квебеку.

З метою розв'язки витвореної кризи, провінційний уряд Квебеку, під проводом прем'єр-міністра Роберта Бурасси, шефа Ліберальної партії, проголосив закон про створення парляментарної „Комісії політичної і конституційної майбутности Квебеку". Завданням цієї Комісії вивчити й розглянути політичне і конституційне положення (статус) Квебеку і зформулювати заключні рекомендації. Для осягнення цієї мети вона має право влаштовувати публічні переслухання-авдієнції, організувати наукові панелі соціяльного, культурного, політичного і демографічного характеру, засягати поради й опінії фахових знавців. Свій звіт вона зобов'язана скласти Національній Асамблеї Квебеку найпізніше до 28-го березня 1991 року.

Комісія складається з 35-ох осіб: двох президентів, іменованих на спільну пропозицію прем'єр-міністра Бурасси і шефа офіційної опозиції Парізо; — 16-ох депутатів, в тому дев'ять урядової Ліберальної партії, шість з опозиційної Квебецької партії, а один з англомовної партії, членів якої всього чотири; — 12-ох членів, в тому двох представників міських урядів, чотирьох представників бизнесових кіл, чотирьох речників профспілок, один координатор, а один представник освіти, зглядно культури; трьох депутатів федерального парляменту Канади; двох членів з титулу свого уряду — прем'єр-міністер Квебеку і шеф офіційної опозиції.

Президентами Комісії іменовані Мішель Белянже і Жан Кампо. Обидва визначні економісти. Белянже — колишній заступник міністра Торгівлі й Промислу, колишній головний директор монтреальської біржі, президент Провінційного, а останньо Національного банку Канади; Кампо — колишній заступник міністра Фінансів, президент і головний директор Депозитно-Інвестиційної Каси, білянсової вартости понад 35 мільярдів долярів.

Комісія устійнила календарний плян публічних переслухань і обласних поїздок, що відбуватимуться від 6-го листопада до 20-го грудня ц.р. До визначеного реченця — 2-го листопада ц.р. зголошено понад 200 меморіялів. Між іншим, монтреальський Відділ Конгресу Українців Канади вислав також свій меморіял. У ньому, цитуючи деякі витяги, зазначено, що канадська федерація, яка була створена і проіснувала понад 123 років беззастережно себе оправдала, бо живемо в демократичній країні, в якій забезпечені особисті і групові вольності. Жителі нашої країни втішаються високим стандартом життя, різними соціяльними забезпеченнями, які одні з найкращих у світі. Тому ці надбані життєві вартості мусимо зберегти, а в дальшому процесі розвитку їх покращувати. Ми заступаємо думку, що Квебек і Канада повинні дальше шукати задовільної для обох сторін конституційної розв'язки. Всякі односторонні вирішення відбиватимуться негативно так на добробуті квебечан, як і жителів решти Канади.

Вважаємо, що Квебек заселюють різні культурні спільноти, які втішаються прогресивними правами, набутими через довгі роки, живучи в Канаді. Ми проти будь-яких політичних змін, які вкорочували б, зменшували б чи взагалі неґували б ці права. Бо вони дають нам змогу зберігати нашу мову, плекати та розвивати нашу культуру, і в загальному нашу спадщину. Ми згідні, що квебецьке населення відмінне від решти Канади, тому що більшість жителів є французького проходження і відрізняється він неї не тільки своєю мовою, але своєю традицією, своїми звичаями, історією, своїм соціяльним і громадським співжиттям, традиційним квебецьким правом та культурними установами. Ми вважаємо, що ці різниці потрібно конституційно забезпечити та визнати Квебек „відмінною спільнотою".

Однак Квебек повинен зберегти своє конституційне пов'язання з рештою Канади. Спільно з Канадою будуть багато кращі можливості на світовому ринку для щораз більшої конку-

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЗАСЛУЖЕНЕ ПРИЗНАННЯ

У „Свободі" ч. 212 з 3-го листопада 1990 року, у дуже гарній і вичерпній статті „Гомін лунає українською піснею у ЗСА", переочено одну особу, що вклала левину частину праці і причинилася до успіху самої імпрези та розміщення хористів, а саме Остапа Зинюка. Було б побажаним віддати йому заслужене признання.

Т. Бень
Силвер Спрінґ, Мд.

Роман Кухар

ВИДАТНИЙ ДОСЛІДНИК УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОГРАФІЇ Й ФОЛКЛЬОРУ

(Д-р Олекса Воропай, 1913-1989)

Недавно ще, несповна півтора року тому, проживав між нами вчений европейської міри в галузі етнографії й етнології, св.п. д-р Олекса Воропай. Його монументальний двотомник, 900-сторінкова праця „Звичаї нашого народу", видана в Українському Видавництві (Мюнхен) в 1958 і 1964 роках, стала в останніх десятиріччях нерозлучним посібником для любителів-аматорів і дослідників українського народного побуту в Краю й на поселеннях. Уже одним цим твором — настільною книгою утривалених століттями народних звичаїв України, здобув собі наш заслужений етнограф і фолкльорист загальнонаціональне признання. А поза цією ж капітальною монографією має д-р Олекса Воропай ще й цілу серію фолкльорно-етнографічних розвідок у своєму доробку, як от: „Українські народні легенди — Вогні в церкві", 1946, „Українські народні танці", 1946, „Українські народні приповідки", 1952, „Українські народні загадки", 1955, ще й чимало інших, виданих і недрукованих праць на подібні теми.

Олекса Воропай народився 9-го листопада 1913 року в Одесі, Україна, де й закінчив у 1940 році Агрономічну Академію, здобувши наукове звання вченого агронома. Після переселення до Великобританії в 1948 році вивчав він в Лондонському університеті етнологію, завершивши студії спершу докторатом слов'янської етнології в 1957 році, а в 1961 році здобув черговий ступінь доктора природничих наук. У рамках наукової діяльности став він членом низки престижових наукових установ Великобританії — Інституту Біологів, Ботанічного Т-ва, Королівського Інституту Антропологів і Етнографів. Д-р Олекса Воропай займався теж довгі роки науково-спільною працею в українських громадах Німеччини й Англії і був активним членом УВАН (на становищі керівника Секції Етнографії), УММАН, а теж доцентом Катедри Етнографії в УВУ і співосновником Т-ва Українських Літераторів в Англії.

Протягом трьох останніх десятиріч свого життя проживав Олекса Воропай з дружиною Валентиною (з дому Бондаренко) у містечку Ветербі (Йоркшір) у північній Англії, де обидвоє працювали професійно в Науково-Технічній Бібліотеці у близькому від свого осідку місті Бостон-Спа. Пані Валентина була відомою українською суспільною діячкою, між іншими, заступницею голови СФУЖО на Европу. І після виходу на емеритуру Олекса Воропай займався далі науково-літературною працею, яку ще почав у краю і продовжав її до свого виїзду в Англію. В українську літературу увійшов він, як автор белетристичних і мемуарних творів. Тут належить згадати такі заголовки його виданих творів цього жанру: „В дев'ятім крузі", спогади про 1933 рік, 1953, „Пригоди Марка Чубатого", 1954, „В дорозі на Захід", 1970, та друковану серіями в „Визвольному Шляху" й окремим книжковим виданням, „Англія зблизька".

Проте найважливішою працею його життя треба вважати Воропаєві „Звичаї нашого народу", справжній трофей відданого своїй улюбленій науковій дисципліні — етнографії, автора. У чотирьох циклах — Зима, Весна, Літо, Осінь, О. Воропай черпає цілі пригорщі цілющої води з невичерпної криниці побутового скарбу українського народу — його вікової звичаєвої бувальщини, збагачуючи читачів нашим рідним Євшаном-зіллям, з доісторичних купальських, русальних, обжинкових, весільних обрядів, до сучасних релігійних і святкових традицій — Святвечірніх, Різдвяних, Великодніх, Зелених свят, усіх святих. В цій об'ємистій праці радився Воропай з нашими видатними ентографами, Леонідом Білецьким і Зеноном Кузелею. До свого багатющого етнографічного матеріялу, розділеного за порами року, додав автор огляд українського народного одягу, в цілому, дуже кольоритний і багатогранний. Про різнорідність окремих типів народної ноші можна мати уявлення зі самих підзаголовків цього чи іншого роду одягу. Ось один приклад ноші селянської жінки, що служить убором (поверхспідньої сорочки: запаска, дерга, плахта, попередниця, крайка, корсетка або керсетка, спідниця, сукня, взуття, ітд.

У своїй евлогії на смерть дружини Валентини в 1978 році Олекса Воропай звіряється: „У Ветербі в 1963 році ми придбали свій власний дім, назвавши його 'Затишком'. І ось у цьому 'Затишку' ми прожили з дружиною 15 років, що належали до кращих років нашого життя. Але тут же трапилось і це велике нещастя: моя дружина померла перед самим відходом на пенсію". Після втрати вірної подруги життя Олекса втратив життєву снагу й радість існування, з чим не скривався в листуванні зі своїми приятелями. „Життя без моєї дружини втратило для мене свою привабливість" — писав і мені під кінець 1980 років. Зустрінув я ще молоду пару Воропаїв у кращий час, в 1968 році на наукових сесіях УСУ в Мюнхені й разом плянували відвідати заповідник сестер Бронте, героїнь англійської літератури, в Гаворті, Йоркшір, недалеко прибраної батьківщини Олекси й Валентини в Ветербі. Згодом дороги життя розійшлись, а залишилась нагода писемного зв'язку з цими прегарними людьми, що не втратили на чужині теплого духу рідної сердечної чутливости.

Олекса Воропай відійшов у вічність 20-го липня 1989 року в лікарні обласного міста Лідс на 76-му році трудолюбного і плодовитого в духові й інтелектуальні вартості життя. Залишив світ у гарячому бажанні волі й незалежности Україні, що його здійснює саме нове покоління патріотів нашої Батьківщини.

Подяка жертводавцям від дружини сл. п. мистця Петра Андрусева („Свобода", 6 листопада ц. р.) пригадала приятелям і шанувальникам творчости покійного мистця, що вже минуло дев'ять років з дня його смерти. Але мистці не вмирають, своїми творами вони постійно перебувають серед живих, а їхні імена увіходять у енциклопедії, довідники, підручники, в назви музеїв і вулиць. Одначе лише винятково їхні імена можна зустріти в назвах

У 9-ту річницю смерти мистця П. Андрусева

стипендій, що допомагають молодим мистцям продовжувати фахову осіту.

Один з таких винятків (і перший в українській громаді поза Батьківщиною) — Фонд імени Петра Андрусева, що його започаткували дружина Петра Наталія сумою 25,000 долярів. Фундаторка побажала, щоб ця стипендійна сума тривала постійно і щоб з поширеного фонду приділювано допомогу по 5,000 дол. одній особі, не розділяючи її на менші малозначні приділи.

Дев'яту річницю смерти мистця Наукове Товариство ім. Шевченка відзначило першим приділенням стипендії для Анни Ревакович з Торонто на продовження її, досі дуже успішних, студій малярства й мистецтвознавства. За переконанням стипендійної комісії, здібності й працьовитість Анни „провіщають великі успіхи" в її „творчому мистецькому житті".

Недавній ювілейний рік проголошення християнства на Україні також був звеличений творами Андрусева. Тоді заходами Наталії Андрусів вийшов у світ великий стінний календар з тридцятьма кольоровими репродукціями історичних картин Петра, що з них більшість зображує події найближчі часово до доби впровадження християнства в Києві в 988 році.

Тоді ж було проголошено велику картину Андрусева „Хрищення", — його останній і найбільший твір, — „офіційною картиною нашої Церкви і нашого народу для відзначення Тисячоліття Хрищення Руси-України".

Рік перед тим, 1987 року, у серії НТШ було опубліковано Збірник про Андрусева за редакцією проф. Григора Лужницького. А ще раніше, 1980 р., з'явився у бібліотеках, наукових інституціях та в любителів книги альбом про мистця, що його опрацював Святослав Гординський.

Надгробний пам'ятник Андрусева знаходиться на кладовищі в Бавнд Бруку, де назавжди спочило багато діячів мистецтва, приятелів Петра. Як ще один тривалий пам'ятник йому існуватиме стипендійний Фонд його імени, що допомагатиме талановитій молоді йти вгору.

Пожертви інституціям і товариствам, що дбають про розвиток культури, особливо популярні в Америці, яка належно пишається широкою мережею університетів, музеїв і бібліотек. Новий український Фонд при НТШ — це також заклик до української громади творити стипендії в найрізноманітніших ділянках знання і мистецтвах. „Мистецтво — найміцніша зброя", — таким був заголовок однієї з публікацій про Петра Андрусева.

І. К.

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ агентства Ассошіейтед Пресс, Верховна Рада СССР розгляне плян генерального штабу армії про реорганізацію. Керівник генерального штабу совєтських збройних сил ген. Міхаїл Мойсеєв заявив в інтерв'ю з кореспондентом газети „Красная Звєзда", що проєкт реорганізації армії вже готовий і він складається з трьох частин. Реорганізація розрахована на довшу мету, тобто принаймні на 10 років. Він передбачає зменшення числа армійських частин коштом створення боєспроможних дивізій і забезпечення армії наймодернішою технологією. Проєкт генерального штабу буде в скорому часі розглянений Верховною Радою СССР і її комісіями. Над пляном реорганізації совєтської армії працювала військова комісія спеціялістів під керівництвом міністра оборони маршала Дімітрія Язова.

В ТРЕТЮ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого

св. п. декана

о. ЙОСИФА АДРІЯНА ЛУКАШЕВИЧА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

25-го листопада 1990 року

в Ютиці, Н. Й., в церкві св. Володимира Вел.;
в Пен-Ен, Н. Й., в церкві св. Михаїла;
в Оттаві, Канада, в церкві св. Івана Хрестителя;
в Люрді, Франція, в церкві Непорочного Зачаття.

Прошу згадати Його в своїх молитвах.

У глибокому смутку:

дружина — НАТАЛІЯ ЛУКАШЕВИЧ
доньки —
ЗВЕНИСЛАВА з чоловіком ПАВЛОМ
ОКСАНА з чоловіком ЛАВРОМ
внуки —
ХРИСТИНА з чоловіком ЯРЕМОЮ
і донею ЛЯРИСОЮ
АДРІЯННА
БОРИС

З глибоким жалем повідомляємо, що у вівторок, 20-го листопада 1990 р. відійшла у вічність заосмотрена Найсвятішими Дарами на 89-му році життя

бл. п.

СОФІЯ з СИДОРИКІВ КУШНІР

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ:

ПАРАСТАС — п'ятниця, 23-го листопада, о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Hins-Rinaldi, Silver Spring, Md

ПОХОРОН — субота, 24-го листопада 1990 р. о год. 9-ій ранку в цьому ж заведенні, а опісля на Український Національний Цвинтар, Washington, D.C.

РОДИНА

Замість квітів пожертви просимо складати на Будівельний Фонд св. Тройці у Silver Spring, Md

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 9-го ГРУДНЯ 1990 р.

Дітройт, Миш. Річні загальні збори 175-го Відд. УНС, о год. 2-ій по пол. в залі Української Мишиґенської Ліги, 6690 Мишиґен вул. Порядок нарад: відкриття і прийняття порядку нарад, вибір Президії; звітування а) Управи, б) делеґатів, в) К. Комісії; дискусія над звітами, вибір нової Управи. Товариська гутірка при каві й солодким. Якщо на означену годину не прибуде відповідна кількість членів, Збори почнуться півгодини пізніше. — Я. Базюк, фін. секр.

ПОДЯКА

Дня 3-го березня 1990 року з волі Всевишнього відійшов у вічність
наш улюблений і незабутній ТАТО, ДІДУНЬО І ВУЙКО

ГРИГОР ЛУЖНИЦЬКИЙ

Дійсний член НТШ, доцент Ґрацького університету і професор Пеннсильванського університету, історик Української Церкви, літературознавець, театрознавець, мистецтвознавець, поет, письменник, драматург, редактор і журналіст.

У цей найтяжчий час нашого життя ми зазнали вияв доброго серця, щирого й сердечного співчуття та великої жертвенности від наших рідних, приятелів, друзів та знайомих. Усім тим, які вшанували світлу пам'ять нашого незабутнього тата, дідуня і вуйка, висловлюючи своє співчуття особисто, листовно, телефонічно чи участю у похоронних Богослужбах, жертвенністю на церковні — громадські цілі. складаємо нашу найсердечнішу подяку.

Складаємо глибоку подяку , Блаженішому Мирославові Кардиналові Любачівському за щирі вислови співчуття та відслуження Заупокійних Божественних Літургій.

Сердечно дякуємо за батьківську опіку Високопреосвященному Владиці Митрополитові Стефанові, який відвідував нашого тата, дідуня і вуйка впродовж його недуги і за відслуження Заупокійних Божественних Літургій.

Зокрема щиро сердечно дякуємо Владиці Робертові, що в глибокій вірі у милосердя Боже в асисті о. архимандрита проф. д-р Віктора Поспішиля, нашого пароха, о. д-ра Володимира Паски, о. д-ра митрата Івана Білянича, о. крилошанина Томи Барилляка, о. протопресвітора Богдана Желехівського, відслужив Парастас над тлінними останками покійного у похоронному заведенні Михайла Насевича у Філядельфії, Па. Усім їм щира подяка.

Щиро сердечно дякуємо о. архимандритові д-рові В. Поспішильові, о. шамбеляноі М. Федоровичеві, о. Р. Дубицькому, о. д-рові Р. Попівчакові, о. д-рові В. Пасці за відслуження Заупокійної Божественної Літургії в церкві св. Михаїла у Чері Гил, Н. Дж.

Зокрема дуже дякуємо пароховi церкви св. Михаїла в Чері Гил, Н. Дж., о. д-рові В. Пасці за його повну християнської відданости духову опіку над покійним, який впродовж недуги майже щоденно відвідував його в дома із Найсвятішими Тайнами та уділив йому св. Тайни Єлеопомазання на останню дорогу.

Глибоко вдячні Владиці Василеві і Владиці Іннокентієві, ЧСВВ, за щирі листи співчуття та відслуження Заупокійних Божественних Літургій.

Сердечно дякуємо нашим душпастирям отцям: о. І. Бурі, о. монс. К. Бердарові, о. І. Гавкалюкові ЧСВВ, о. М. Горошкові, о. М. Канавановi, о. мітр. С. Кнапові, о. мітр. Е. Монастирському, о. Г. Маслякові, о. Л. Мудрому, о. д-рові В. Макухові, о. А. Молдовцеві, о. монс. М. Польовому, о. д-рові І. Пекареві. о. С. Соболеві ЧСВВ, о. мітр. В. Середовичеві, о. мітратові М. Харині за відслуження Поминальних Богослужб.

Сердечно дякуємо членам хору церкви Царя Христа у Філядельфії, його голові, Евгенії Капій та маестрові Петрові Длябога за взірцеве переведення похоронних обрядів.

Глибоко вдячні за щирі почування прощальних слів Владиці Робертові, Миколі Галіву, директорові Канцелярії мирові Шашаровському від Об'єднання Мистців Українсьмирові шашоровському від Об'єднання Мистців Української Сцени, д-рові Юрієві Рибакові, проф. д-рові Мирославові Лабунці від Осередку Праці НТШ у Філядельфії, Богданові Тодореві від СУК Провидіння та маестрові Ярославові Климовському.

Сердечне спасибі проф. д-рові О. Домбровському, ред. І. Кедриновi, д-рові О. Тарнавському, проф. М. Семчишинові, проф. Я. Грицковянові, проф. Л. Шанковському за спогади про особу і творчість покійного поміщених в щоденнику „Свобода", часописах „Америки" і „Наше Слово" та виголошених на радіопрограмах ім. В. Блавацького, „Голос Мирян" та „Голос Української Діяспори".

Дякуємо похоронному заведенню Михайла і Анни Насевичів за переведення похоронів.

Усім приятелям і знайомим ми вдячні за молитви, Божественні Літургії, пожертви і за присутність в похоронних відправах, а зокрема тим, які відпровадили нашого дорогого тата, дідуня і вуйка на дорогу вічности, віддаючи йому пошану і облегшуючи цією останньою прислугою наш біль розлуки з ним.

В днях похоронних обрядів склали на:

Божественні Літургії

750.00 — Григорянки, Родина
25.00 — СУК „Провидіння"
20.00 — Факультет гайскулу „Галаген"
10.00 — Фінансова комісія СФУЖО, Мотрія і д-р Микола Богатюк, Анастазія і Михайло Бойцун, Ірена борщ, проф. Володимир Винницький, Барбара і Честер Вайда, Оксана Ванчицька, Олімпія Гайдучок, Оксана і Володимир Ґной, Марія Данилів, Стефанія і інж. Евген Зиблікевич, Ірина і Михайло Ковальчин, Дарія і Михайло Козак, Богдан Казанівський, Звенислава і Християн Кульчицькі, Галина Кульчицька, Ірина і Роман Кравців, Марія і д-р Ярослав Колибабюк, Оксана і д-р Любомир Кузьмак, Роксоляна Кузьмак, Роман Колодчин Віра і Евген Левицькі, Марія, Софія і Микола Леськів, Надія Луцинняк, Марта Морачевська, д-р Олег Микитей з Родиною, Андрій Міджак з Родиною, Анна і д-р Роман Максимович, проф. Зоя Маркович, Оксана Поритко Евгенія і Мирослав Поритко, Марія Семанишин, Роксоляна і інж. Богдан Сірі, Люба і д-р Богдан Сілецький, Ірина і інж. Андрій Турчин, Марія і о. Мирослав Харини, д-р Тетяна Цісик, Марійка і д-р Юрій Чатирки, Евгенія Чапельська, Мирося і Ігор Шперналь, Марта і д-р Ярослав Яримович.

Наукове Товариство ім. Шевченка (НТШ)

500.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми;
100.00 — Наталія Андрусів, Анна Дубас, Микола Пришляк, мґр Володимир і Анна Раки, Марія Сокіл Рудницька
50.00 — Зірка і Кент Ґало, Володимир Клех, д-р Марія Клячко, Анна і Стефан Макухи, Омелян Оменцінський, мґр Ева Піддубчишин, д-р Леонід і Ірина Рудницькі, Галина і д-р Роман Сосенки, д-р Володимир і Ярослава Трембіцькі, Марія і д-р Василь Ящуни
30.00 — Орися і д-р Тарас Новосівські, Надія Лицуняк, Оксана Поритко
25.00 — Слава і інж. Мирон Біласи, Надія і д-р Ярослав Залінські, Володимира і Микола Кавки, мґр. Володимир Кульчицький, Ольга Олесевич, Осередок СУМ і НУШ, Тереса і мґр. Теодор Царик, Тетяна і мґр. Богдан Ясінські
20.00 — Христина Бак-Бойчук, Володимир Возьний, Микола і Зірка Галів, д-р Богдан Гнатюк, Іван і Софія Головки, Григор Давид, Оксана Левицька, д-р Альберт Кіпа, Ольга Т. Лукасевич, д-р Володимир Пушкар, Володимир Риндич, Марія і інж. Микола Ромахи
15.00 — Ксеня і Богдан Корженьовські, д-р Іван Скальчук
10.00 — Стефан Волянюк, Михайло Ковальчин, Василь Сердюк

На Українську Католицьку Церкву в Люрді

1000.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами
1000.00 — Олександер і Марія Лужницькі з дітьми
50.0 — Мотрія і д-р Микола Богатюк, д-р Юрій Богатюк, д-р Олександер і д-р Андрій Богатюк, Мирослава і Іван Гил, інж. Котько Кульчицький, Марія Семанишин з родиною, Христя і інж. Богдан Сеники
40.00 — Марія і д-р Юрій Чатирка
25.00 — Христина і інж. Зенон Дольницькі, Дзвенислава і мґр. Християн Кульчицькі
20.00 — Марія, Софія і Микола Леськів
10.00 — Стефан Волянюк, Аня Клос, Анна Кумферт, Ярослава Лабка, Марія і ред. Олег Лисяк, Люба і д-р Богдан Сілецькі

Український Освітньо Культурний Центр

350.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми
50.00 — Дзвенислава і інж. Борис Захарчуки, Марія і Микола Луцькі, Олександра і інж. Лев Яцкевич
25.00 — Віра і інж. Роман Андрейчики, ред. Богдан Катамай, Марія і Петро Кондрат, Ніля і інж. Борис Павлюк, Ярослава і д-р Юрій Рибак, мґр Марта Шиприкевич, Ірена і д-р Лев Кушнір

На Українських Сиріт в Бразилії

500.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми
50.00 — Христя і інж. Орест Ганас, Ненсі і Володимир Януш;
25.00 — Лприса і Тарас Галушки, Марія і Ярослав Росоли, Марія і Василь Панчаки;
20.00 — Анастазія і Михайло Бойцуни, Марія і д-р Ярослав Колибабюки, Марія, Софія і Микола Леськів, Ірина і інж. Андрій Турчини.

Менор Джуніор Каледж

250.00 — Христина і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми.

Український Вільний Університет

250.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми.

Св. Софія Релігійне Товариство Українців Католиків

50.00 — Рома і Ігор Гайда, Ірина і д-р Леонід Рудницький;
30.00 — д-р Роман Осінчук;
25.00 — Олена і інж. Юліян Головчаки, Софія і Іван Дзіндзюра, Люба і Маркіян Онуферко, Марія і Теодор Флюнт;
20.00 — Лоіс і Ярослав Білинські, Зореслава Мисько, д-р Романа Навроцька, д-р Тетяна Цісик, Христина і Степан Чорпіти.

Український Католицький Університет св. Климентія

500.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми;
50.00 — Ірина і Леонід Рудницькі.

Українська Бібліотека Семена Петлюри в Парижі

200.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми;
100.00 — Марія і інж. Юрій Гончаренки.

Українська Католицька Церква Св. Михаїла в Чері Гил, Н. Дж.

750.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми;
100.00 — Анна Кульчицька.

Радіопрограма „Голос Мирян"

200.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами;
20.00 — Марія і д-р Мирослав Лабуньки;
25.00 — Марія і д-р Василь Ящун.

Радіопрограма „Голос Української Діяспори"

200.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами.

Радіопрограма ім. Володимира Блавацького

200.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами.

На Бібліотеку Маріольоґії при Університеті Дейтон, Огайо

250.00 — Христя і Богдан Кульчицькі з синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми.

На Українську Католицьку Семінарію в Стемфорді, Конн

250.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми.

На Видавництво оо. Василіян в Торонто, Канада

250.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми.

На вдержання українських могил — Тов. Броди „Лев"

250.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми.

На Український Музей в Ню Йорку

200.00 — Христя і Богдан Кульчицькі із синами; Олександер і Марія Лужницькі з дітьми.

На посмертний фонд при церкві св. Михаїла

20.00 — Ольга і Джек Дудиш.

На виховання українських священиків

20.00 — Стефанія і д-р Ярослав Бернадин.

Хай Господь сторицею винагородить Вас Своїми ласками!

Олександер — син з дружиною Марією;
Христина — донька з мужем Богданом Кульчицьким;
Внуки — Дмитро Кульчицький з дружиною Марселею;
Даньо Кульчицький;
Ярко Кульчицький;
Юліта Лужницька;
Андрей Лужницький;
Сестрінок — Леонід Рудницький з дружиною Іриною і дітьми Катериною, Лярисою і Миколою;
Братанка — Ксеня Бойцун з Родиною.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ВІДМОВИВСЯ прийняти 2,000 болгарських втікачів, які скупчились в одній місцевості на болгарсько-грецькому кордоні. Грецькі урядові чинники заявили, що Болгарія під теперішню пору є вільною країною з ліберальним урядом. Болгари, турецького походження, отримали широкі права, — заявив представник грецького уряду, — і без жодних перешкод можуть ісповідувати свою мусулманську віру. Донедавна турецьку меншість в Болгарії переслідував комуністичний уряд до тієї міри, що забороняв навіть вживати мусулманські прізвища.

КОЛИШНІЙ ВИСОКОПОСТАВЛЕНИЙ працівник американського Центрального Розвідчого Агенства (Сі-Ай-Ей) ствердив, що Уряд ЗСА пристосовує подвійні стандарти до країн Близького Сходу, які підтримують тероризм. Наводячи для прикладу Іран і Ірак, яких публічно ганиться за їхню підтримку терористичних груп на території їхніх держав, в той самий час зовсім не вимінюється таких же потурань теперішнього союзника проти Іраку, уряду президента Сирії Гафеза аль-Ассада. Ці завваги Вінсента Каністраро категорично заперечив речник Державного департаменту Ричард Бушер, а речник Сі-Ай-Ей Марк Менсфілд сказав кореспондентам засобів масової інформації, що це є особиста думка колишнього працівника агенції, на що він має право.

КРАЙОВЕ УПРАВЛІННЯ аеронавтики і дослідження простору в останній хвилині мусіло змінити запляноване приземлення міжпростірної ракети „Атлянтіс". Було пляновано, що приземлення відбудеться у Каліфорнії, одначе через силні вітри та дощеву погоду вирішено зробити приземлення на злітно-приземлювальній смузі Кейп Канаверал Центеру на Фльориді. Відповідальні чинники за політ та поворот міжпланетних ракет воліють щоби приземлення відбувалися в Каліфорнії, бо там злітно-приземлювальні смуги є довші та ширші, що дозволяє на краще маневрування.

Пам'яті Р. Лавровича

У вівторок, 6-го листопада, нюгейвенська громада прощала на вічний спочинок св. п. інж. Романа Лавровича. На тризну, приготовану союзянками 66-го Відділу, зійшлося немало його приятелів, хоч був будний день.

Р. Лаврович народився 1904 року. Після закінчення відділу лісництва Львівської політехніки працював за фахом в корінній Польщі до 1937 року. Вернувшись до Львова, на українському ґрунті проявилася його підприємчивість, з якої громада мала неабиякі користі. Він заложив пакункове підприємство, з послуг якого користав наш Маслосоюз.

В Америці працював у кількох фірмах, виготовляючи мірничі та креслярські роботи різного типу. В українському середовищі був членом Товариства інженерів та входив в управи різних льокальних організацій як „Рідна Школа", Спортове Товариство, УККА, національний хор.

Покійний Роман Лаврович належав до тих продуктивних інтеліґентів, які кожний громадський обов'язок своєю сумлінною працею доводили до успішного кінця. Його практичний здоровий глузд можна проілюструвати його вкладом у діяльність місцевого хору, яка знайшла широке зацікавлення українських видавництв та окремих композиторів. Роман Лаврович почав друкувати ноти з українськомовним текстом. З такої можливости скористали люди по обох берегах океану. Поява друкованих музичних творів дає можливість виконавцям запізнатися з творчістю окремих композиторів, а вони в свою чергу презентують їх на поблічний суд. Тут згадаємо хоч два твори більшого розміру, що увійшли в історію: **Служба Божа Івана Недільського**, видана Українською Музичною Фундацією в Ірвінґтоні (її перше виконання відбулося в 1982 р. хором церкви св. Михаїла в Ню Гейвені) та інструментальне фортепіянове тріо Василя Витвицького, видане Музичним Фестивалем в Торонто і виконане ансамблем „Нова" 1987 р. в Ню Йорку.

Зі смертю Романа Лавровича ми втратили людину — техніка унікальних здібностей, і ця втрата позначиться у нашому житті. Кілька осіб висловили опечаленій дружині Ірині від репрезентованих ними Товариств співчуття по втраті її мужа.

Богдан Марків

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Ще про програму турне спортовців по Україні

У випуску „Спортових Вістей" „Свободи" в числі з 6 листопада було поміщене інтерв'ю з головою УСЦАК М. Стебельським в якому помилково опущено відповідь на запит:

— Згідно з Вашою короткою обсервацією, що собою нині представляє новостворена Українська Спортивна Асоціяція та чи має вона можливості дальшого росту й праці?

Відповідь голови УСЦАК: УСА, на мою думку й спостереження, — це вже солідна спортова надбудова, яка втішається у Львові і в двох суміжних областях (Івано-Франківській і Тернопільській) солідну репутацію й має конкретні можливості поширення на інші області України. Якраз в день мого від'їзду зі Львова (в неділю 28 жовтня) УСА з нагоди 72-их роковин проголошення ЗУНР підготовила й провела велике національне спортове свято на горі Ключ в Карпатах на місці першого бою нашого стрілецтва. Свято заповідалося величаво, при досить солідному здвизі народу. Так, я думаю, що перед Українською Спортивною Асоціяцією велике май бутнє!

(от)

Повернення до історії

Під цим заголовком у київській „Спортивній газеті" 6 листопада появилася нотатка кореспондента В. Михайлова такого змісту:

„На Львівщині вперше за 72 роки офіційно відзначили річницю проголошення Західно-Української Народної Республіки. Ця республіка народилася і жила нехай недовго, але утверджуючи життєздатність національно-політичної та державної ідеї. Відрадно, що у святкуванні річниці проголошення ЗУНР активну участь взяли й члени недавно створеної Львівської організації Української Спортивної Асоціяції. Запам'яталося, зокрема, один з проведених ними заходів — смолоскипна зіркова естафета вулицями Львова. А на закінчення урочистостей на стадіоні „Україна" відбувся матч між місцевими „Карпатами" й динамівцями Києва. Гості вдало провели репетицію перед повторною зустріччю з празькою „Дуклею" в розиграші Кубка кубків Европи".

А ось про що не згадав Михайлов: вогонь державности — в серця українців! — під цим гаслом УСА провела заходи по відзначенню 72 річниці заснування ЗУНР. Програма цих святкувань: 1) Були організовані групи спортовців-туристів, які разом з іншими учасниками здійснили сходження на могилу Січових Стрільців на гору Ключ, де 28 жовтня 1914 року відбувся перший переможний бій стрілецтва. Початок сходження 28 жовтня в год. 12.00 від с. Труханів (район с. Н. Синєвидне). Початок святкувань відбулося на горі Ключ в год. 13—15.

2). Рознесли запалений на горі Ключ „вогонь державності" порізних районах: організували вогні на всіх відомих могилах Січових Стрільців на протязі 28—31 жовтня при відповідній варті або у церквах чи каплицях.

Були відправлені панахиди і святкові збори в різних районах.

3). Групи спортовців в кількості 10—20 осіб з „вогнем державности" зайняли стартові місця в м. Львові, які 31 жовтня ц. р. пробігли до площі Ринку у Львові, де відбулися заключні точки святкувань. Усі дії УСА були координовані Проводом Руху. Крім УСА в святкуваннях взяли участь: Т-во Української мови та ряд інших патріотичних і релігійних організацій. Автобуси, колони спортовців, туристів й інших учасників святкувань на горі Ключ і в м. Львові були оформлені транспарантами й кличами, національною та олімпійською символікою. Велику допоміжну працю проявило Т-во „Колос", а також училище олімпійської резерви.

Основніше з програми поїздки збірних УСЦАК в Україну

Організатори: Крайова організація Народного Руху України, Крайова організація УСА та Львівський облспорткомітет, ФК „Карпати". Львівське обласне управління культури, відділ зовнішньо-економічних зв'язків Львівського облвиконкому, Українська Спортова Централя Америки і Канади (УСЦАК, м. Нюарк, ЗСА).

Учасники: обласні комітети у справах молоді, фізкультури і спорту та організації УСА, Закарпатської, Івано-Франківської, Тернопільської областей, Львівський і Дрогобицький міськ спорт комітети, УОР м. Львова, футбольні клюби: „Закарпаття" Ужгород, „Галичина" Дрогобич, „Нива" Тернопіль, „Прикарпаття" Івано-Франківськ.

День приїзду до Львова 19 червня 1991 року. В четвер, 20 червня, — знайомство з містом, спільний обід, пресова конференція організаторів і гостей, тренування дружин, вечеря, виступи на вечірніх програмах телебачення.

21 червня — прийняття в облвиконкомі в 12.00—16.00, початок спортових змагань з тенісу, шахів, відбиванки. Год. 16.00. Урочисте засідання для відзначення 80-річчя СТ „Україна", концерт, бенкет.

22 червня — дальше знайомство з містом, спільний обід. Год. 12.00—16.00 спортові змагання з тенісу, плавання, відбиванки, шахів.

Год. 17.00. Спортово-культурне свято на стадіоні „Україна" (спеціяльний сценарій).

Год. 19.00 футбольні змагання збірної УСЦАК з ФК „Карпати".

Неділя, 23 червня — Служба Божа в храмі св. Юра. Год. 12.00—18.00 — змагання з тенісу, плавання, відбиванки, шахів. Год. 14.00 — виїзд футбольної дружини „олдбоїв" до м. Самбора, дружини юнаків до с. Доброгостова. Год. 18.00 — концерт в Шевченківському Гаю.

24 червня — зустрічі з громадськими організаціями, клюбами, представниками інтеліґенції. Збірка ветеранів у ФК „Карпати". Год. 12.00— 19.00 змагання з плавання, відбиванки і тенісу.

Год. 16.00 — засідання в президії Народного Руху України, вечеря. Зустріч в клюбі молоді.

25 червня — виїзд до Тернополя, екскурсія, знайомство з містом. Год. 12.00— 16.00 змагання з відбиванки, плавання, шахів. Год. 17.00 футбольні змагання: збірна УСЦАК — „Нива". Год. 19.00 концерт в Будинку культури. Бенкет, дискотека.

26 червня — прийом в Раді м. Тернополя, спільний обід, екскурсія в Олеський Замок. Год. 17.00 футбольні змагання „олдбоїв" УСЦАК зі збірною м. Нестерова. Год. 18.00 змагання юніорів в м. Золочеві. Вечеря у Львові, театральна вистава. Год. 18.00 — виліт групи спортовців: футболістів, тенісистів і плаваків до м. Ужгороду. Вечеря і дискотека в Ужгороді.

27 червня — екскурсія по Закарпаттю, змагання плавацькі і з тенісу. Год. 18.00 футбольні змагання збірної УСЦАК — „Закарпаття". Год. 21.00 — бенкет.

28 червня — приїзд до Івано-Франківська, знайомство з містом, прийом в облраді. Год. 10.00—16.00 — змагання тенісистів в м. Долині — відбиванки. Год. 17.00 — футбольні змагання збірної УСЦАК — „Прикарпаття", вечеря, поворот до Львова.

29 червня — зустрічі з громадхістю Львова. Год. 10.00—18.00 змагання з тенісу, плавання. Год. 15.00— 18.00 — відбиванкові змагання в м. Соколі, футболістів „олдбоїв" в м. Миколаєві.

30 червня — виїзд до Дрогобича. Зустріч в міськраді. Год. 11.00—14.00 змагання плавацькі, з відбиванки, шахів. Год. 16.00 концерт в м. Трускавці. Год. 17.00 футбольні змагання збірної юнаків УСЦАК з юнаками „Галичина". Поворот до Львова.

1 липня — заключне засідання Координаційної Ради УСА і Проводу УСЦАК. Від'їзд до ЗСА. Передбачається деякі зміни поданої програми, про які повідомимо зацікавлених своєчасно.

Подав (от)

Проблема...

(Закінчення зі стор. 2)

ренції у торгівлі. Тому ми вважаємо, що економічне, фіскальне та монетарне пов'язання є абсолютно доцільне, як рівно ж деякі соціяльні забезпечення, для прикладу стареча пенсія, допомога безробітним повинні залишитись у сфері прероґатив федерального уряду. Всі заключні рішення відносно політичної і конституційної майбутности Квебеку повинні бути точно здефініовані, пояснені в найбільш приступній формі для їхнього остаточного одобрення чи відкинення громадянами Квебеку.

Як розвинуться дальші події, важко передбачити. Віримо в нові кращі здобутки Квебеку, при збереженні єдности з Канадою.